

საბჭოთა ჩემპიონატი ფეხბურთში

განვლილ შაბათს გაიმართა სსრ კავშირის საფეხბურთო ჩემპიონატის 24-ე ტურის შეხვედრები.

"სპარტაკი" (მოსკოვი) – "დინამო" (თბილისი) 0:1 (0:0) მოსკოვი ვ. ი. ლენინის სახელობის ცენტრალური სტადიონი 9 სექტემბერი.

"სპარტაკი", ჩერჩესოვი, ბაზულევი, კულკოვი, მოროზოვი, პოზდნიაკოვი, ბოკი, კუზნეცოვი, პასულკო, შალიმოვი, ჩერენკოვაი, როდიონოვი,

"დინამო", გაბელია, კეტაშვილი, ცხადაძე, ჭედია, ჩიქოვანი, რევიშვილი (დარასელია, 87), სვანაძე, ცვეიბა, ქეცბაია, კაჭარავა, გოგიჩაიშვილი.

მსაჯი ვ. პიანიხი (დონეცკი).

გააფრთხილეს ჭედია, მოროზოვი

დუბლიორები – 0:0.

თბილისის "დინამოს" მიერ მოპოვებულმა გამარჯვებამ საკავშირო ჩემპიონატის აღიარებულ ლიდერ მოსკოვის "სპარტაკთან" ლუჟნიკის სტადიონზე არ შეიძლება კმაყოფილებისა და სიხარულის გრძნობა არ გამოიწვიოს თითოეულ ჩვენგანში, ვინც კი ასე დაინტერესებულია ჩვენი გუნდის ბედ-იღბლით, მისი აწმყოთი და მომავლით. საქმე მარტო ის კი არ არის, რომ დინამოელებს ახლა ისევე უჭირთ, ბოლო წლების ტრადიციის შესატყვისად, ისინი კვლავ აუტსაიდერთა შორის იმყოფებიან და კვლავ და კვლავ დაბალ ლიგაში ჩამოქვეითების უშუალო ხიფათის თავიდან ასაცილებლად იბრძვიან. ყველაფერი ეს კარგად ცნობილია, ამიტომაც თბილისის "დინამოს" გულშემატკივრები თითებზე ითვლიან ყველა იმ სავარაუდო ქულას, რომელთა აღების შესაძლებლობაც გუნდს აქვს. თბილისის "დინამოს" ეს კრიზისი ქრონიკული და ხანგრძლივი გახდა, ბოლო გამარჯვება წლევეანდელ ჩემპიონატში დინამოელებმა დიდი ხნის წინ, 2 ივნისს მოიპოვეს საკუთარ მინდორზე. მეორე წრეში მოგება მათ საერთოდ არ ჰქონიათ და ამ ეტაპზე ჩატარებული 7 მატჩიდან მხოლოდ 4 ქულა აქვთ აღებული. ყველაფერი ეს იმდენად მწირი, მოკრძალებული მაჩვენებლებია, რომ ჩვენი გუნდის გაჭირვებას აშკარად არ ყოფნის. ყოველ შემთხვევაში, ბოლო ხანების საერთო შენაძენი ისე მცირეა, რომ მხოლოდ მინიმალურ კატეგორიას განეკუთვნება, მინიმალურ კატეგორიას განეკუთვნება, მინიმუმით კი მოგეხსენებათ, შორს ვერ წახვალ. და აი, ამგვარი აშკარად ჩამოყალიბებული კრიზისის პროცესში პირველი გამარჯვება წლევეანდელ სეზონში მეტოქის მინდორზე, თანაც გამარჯვება მოსკოვის "სპარტაკთან", რომელიც გათამაშების ლიდერია და ჩემპიონის წოდების საბოლოო განადღებამდე იოლად არვის არაფერს არ დაუთმობს. გარდა ამისა, იგი უფეს-ს თასის გათამაშებისთვის ემზადება, მეტოქედ აქ მას იტალიის ქალაქ ბერგამოს ცნობილი "ატალანტა" ჰყავს, ასეთი საპასუხისმგებლო მატჩებისთვის სამზადისის პროგრამით კი სპარტაკელებს მთელი თავიანთი სიძლიერით უნდა ეთამაშათ თბილისის "დინამოსთან".

შესაძლოა მოსკოვის "სპარტაკმა" ეს მატჩი თავის შესაძლებლობებზე დაბლა ჩაატარა, გუნდმა შთამბეჭდავად ვერ ითამაშა, ვერაფრით გამოიჩინეს თავი ვერც ნახევარდაცვის მოთამაშეებმა და ვერც თავდამსხმელებმა, უინიციატივოდ გამოიყურებოდა გუნდის მთავარი ბომბარდირი როდიონოვი, ვერც ჩერენკოვმა და შალიმოევმა ითამაშეს რიგიანად. დავა იმის თაობაზე, რომ ეს სპარტაკელთა საუკეთესო მატჩი არ იყო, ზედმეტად და უადგილოდ მიგვაჩნია. "სპარტაკი" ვალდებული იყო საკუთარი აუდიტორიის წინაშე მთელი შესაძლებლობით, მთელი ძალით ეთამაშა და თუ მან ეს ვერ შეძლო ეტყობა, იმის გამო, რომ თბილისის დინამოელებმა გამოიღეს ამ დღეს ხელი და მასპინძლებს არ მისცეს გამარჯვებისთვის ბრძოლის საშუალება. მატჩის მსვლელობა ტელევიზიით გადასცეს და ყველამ ცხადად იხილა, რომ დინამოელებმა ლიდერთან ითამაშეს თამამად, ძლიერად, ინდივიდუალურად მაღალ საშემსრულებლო დონეზე და ამავე დროს კოლექტიურადაც, ერთმანეთის გეგმიანი რაციონალური დაზღვევით.

ერთი წუთითაც არ გვინდა დავუშვათ ის, რომ ამ ძნელი და მეტად საჭირო გამარჯვებით დაიწყო თბილისის "დინამოს" აღმავლობის გზა, რომ ჩვენი გუნდის ყველა ურთულესი პრობლემა ასე უცბად და ერთი ხელის მოსმით გადაიჭრა, რომ მომავალში მისგან მხოლოდ ახალ და ახალ წარმატებებს უნდა ველოდოთ. ასეთი რამ ფეხბურთში არ ხდება. ამგვარი კრიზისიდან თავის დაღწევას დიდი დრო და

შრომა ესაჭიროება, მაგრამ შესაბამისად რომ არ აღნიშნო დინამოელთაგან თვით ჩემპიონობის უმთავრესი კანდიდატის დამარცხება მისივე მინდორზე, საგანგებოდ ხაზი არ გაუსვა მეტოქის მინდორზე პირველ გამარჯვებას ასეთ საჭირო ვითარებაში, უბრალოდ, უმადურობა იქნებოდა ჩვენი გუნდის მიმართ, რომელმაც არა მარტო სტადიონის ტრიბუნებზე მსხდომთ, არამედ ვეება ტელეაუდიტორიასაც დაუმტკიცა, რომ მისი საერთო პოტენციალი ჯერ კიდევ საიმედოა, რომ საერთო მონდომებით და მოწოდებით მდგომარეობის გამოსწორება შესაძლებელია.

სპარტაკელები ამ მატჩში ბევრს ეცადნენ, მაგრამ ვერაფრით ვერ ჩადგნენ ჩვეულ კალაპოტში, ვერ მიაგნეს საკუთარ თამაშს, მათ დაცვაშიც ხშირი შეცდომები მოსდიოდათ და შეტევასაც ვერ ამთავრებდნენ როგორც ეს საჭიროა.

და პირიქით, თბილისის "დინამოში" ვერ გამოარჩევ ვერც ერთ ფეხბურთელს, რომელმაც მთელი შესაძლებლობებით არ იბრძოლა და თავისი წვლილი არ შეიტანა გამარჯვებაში. პირველივე წუთებიდან დაწყებული დინამოელები მოქმედებდნენ შეთანხმებულად, კოლექტიურად, მათი გამარჯვება სავსებით დამსახურებული, დამაჯერებელია, რამდენიმე მეტად სახიფათო ბურთი მოიგერია გაბელიამ, სპარტაკელთა კონტრიერიშებისას თითქმის არ მოსვლიათ შეცდომა ჩვენს მცველებს, ბევრი იშრომეს ნახევარმცველებმა, ხოლო ქეცბაიამ, კაჭარავამ და გოგიჩაიშვილმა საკმარისადა შექმნეს სახიფათო მომენტები მეტოქის კართან.

და, მაინც, აუცილებელი აღნიშვნის ღირსია ის გოლი, რომელმაც გამარჯვება მოუტანა "დინამოს" გოგიჩაიშვილმა შუა მინდვრიდან წამოიწყო შორეულ რეიდი, დრიბლინგით გვერდი აუარა სპარტაკელთა რამდენიმე მოთამაშეს, ბურთიანად გაიარა დაახლოებით 30-35 მეტრი, შევიდა მოსკოველთა საჯარიმო მოედანზე და ზუსტად დაარტყა შორეულ დაბლა კუთხეში. ჩერჩესოვის ნახტომმა საქმეს ვერ უშველა – 1:0. გოლი ეფექტური და ოსტატური იყო.

მაგრამ ერთი საქმეა გაიტანო ბურთი და სულ სხვა, კიდევ უფრო ძნელი – შეინარჩუნო გამარჯვება მაშინ, როცა მეტოქე მთელ თავის ძალებს გადაისვრის მდგომარეობის გამოსასწორებლად. ამ ვითარებაში საჭირო იყო ნებისყოფის სიმტკიცისა და მაღალი კლასის გამოჩენა, თბილისის "დინამომ" ეს შეძლო და გამარჯვებაც მოიპოვა.

კვლავ გვინდა გავიმეოროთ, რომ არ ვლაპარაკობთ თბილისის "დინამოს" პრობლემების საბოლოო გადაჭრაზე. მოსკოვის "სპარტაკის" დამარცხება ეს მხოლოდ ეპიზოდია, მაგრამ მეტად საჭირო სასარგებლო და საიმედო ეპიზოდი სულ მალე, 17 სექტემბერს ჩემპიონატის მორიგი შეხვედრა გვაქვს დონეცკში, "შახტიორმა" კი განვლილ ტურში საკუთარ მინდორზე დამარცხება იწვნია "არარატისაგან", ცხადია, დონეცკელი ფეხბურთელები მთელი ძალით იბრძოლებენ თავიანთი გულშემატკივრების წინაშე რეაბილიტაციისთვის და მით უფრო მომზადებულნი და ბრძოლისუნარიანნი უნდა იყვნენ დინამოელები მოსალოდნელ მატჩში.

რაც შეეხება "სპარტაკთან" შეხვედრას, ყველა გულშემატკივრის სახელით გვინდა თბილისის "დინამოს" ფეხბურთელთა კოლექტივს მადლობა გადავუხადოთ კარგი თამაშისთვის.

ამ ტურის სხვა შეხვედრათა შედეგები:

"დნეპრი" – "პამირი" 2:0 "დინამო" კ. – "დინამო" 35. 2:0 "ჩერნომორეცი" – "დინამო" 2:2 "ჟალგირისი" – "ლოკომოტივი" 0:0.

"ლელო" 12 სექტემბერი 1989 წ.